

Lectio Divina segédanyaga

B ó

Mk 13,33-37

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor érkezik az Úr!

Abban az időben Jézus így tanított:

Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő. Az idegenbe induló ember is, amikor otthagyja házát, szolgálóra bízva mindenét, és mindegyiknek kijelöli a maga feladatát; a kapuőrnek megparancsolja, hogy virrasszon.

Legyetek hát éberek! Mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura: lehet, hogy este, vagy éjfélkor; kakasszóra, vagy reggel. Ne találjon alva benneteket, ha váratlanul megérkezik!

Amit nektek mondok, mindenkinek mondom: Virrasszatok!

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

33 βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

Ügyeljetek, virrasszatok: ugyanis nem tudjátok, mikor van az idő.

34 ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα **γρηγορή**.

Mint ahogy egy hazuról távol levő ember elhagyva a házát, és a rabszolgáinak megbízatást adva, mindegyiknek a maga feladatát, és megparancsolta a kapuőrnek, hogy legyen éber.

35 **γρηγορεῖτε** οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωί,

Legyetek éberek tehát: ugyanis nem tudjátok, mikor jön a ház ura, vagy este, vagy éjfélkor, vagy kakaskukorékoláskor (hajnal előtt), vagy kora hajnalban,

36 μὴ ἐλθὼν **ἐξαίφνης** εὖρη ὑμᾶς καθεύδοντας.

nehogy váratlanul jőve alva találjon titeket.

37 ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, **γρηγορεῖτε**.

Amit pedig nektek mondom, mindenkinek mondom: legyetek éberek!

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

³³Videte, vigilate; nescitis enim, quando tempus sit.

³³Vigyázzatok, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.

³³Vigyázzatok tehát, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!

³³Vigyázzatok, virrasszatok (és imádkozzatok), mert nem tudjátok, mikor jön el ez az idő.

³³Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jó el az az idő.

³³Vigyázzatok, legyetek éberek! Nem tudjátok ugyanis, mikor jön el az az idő!

³⁴Sicut homo, qui peregre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis potestatem, unicuique opus suum, ianitori quoque praecepit, ut vigilaret.

³⁴Éppen úgy, mint az idegenbe készülő ember, aki otthagyja házát és szolgálóira bízva vezetését, mindegyiknek kijelöli a maga feladatát, a kapusnak is megparancsolja, hogy virrasszon.

³⁴Mint az ember, aki idegenbe készült: mikor elhagyta házát, hatalmat adott szolgálóinak, mindenkinek a maga dolgában, az ajtónállónak pedig megparancsolta, hogy ébren legyen.

³⁴Éppen úgy, mint amikor az idegenbe készülő ember elhagyja házát és vezetését szolgálóira bízva, mindegyikre a maga dolgát, a kapusnak pedig meghagyja, hogy virrasszon.

³⁴Úgy mint az az ember, a ki messze útra kelve, házát elhagyván, és szolgálóit felhatalmazván, és kinek-kinek a maga dolgát megszabván, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon.

³⁴Mint az idegen országba utazó ember: amikor elhagyta házát, átadta szolgálóinak a hatalmat, és kijelölte mindenkinek a maga feladatát, s az ajtóőrnek megparancsolta, hogy virrasszon.

³⁵Vigilate ergo; nescitis enim quando dominus domus veniat, sero an media nocte an galli cantu an mane;

³⁵Legyetek hát éberek! Nem tudjátok ugyanis, mikor érkezik meg a ház ura: lehet, hogy este, lehet, hogy éjfélkor vagy kakasszóra vagy reggel.

³⁵Legyetek tehát éberek; nem tudjátok ugyanis, mikor jön el a ház ura, este-e vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel;

³⁵Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura, este-e vagy éjfélkor, kakasszóra-e vagy reggel.

³⁵Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel?

³⁵Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura! Este vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel?

³⁶ne, cum venerit repente, inveniat vos dormientes.

³⁶Ne találjon alva, ha váratlanul megérkezik!

³⁶hogy amikor váratlanul eljön, alva ne találjon benneteket.

³⁶Ha váratlanul érkeznek, alva ne találjon titeket.

³⁶Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva.

³⁶Nehogy, amikor hirtelen megjön, alva találjon benneteket!

³⁷Quod autem vobis dico, omnibus dico: Vigilate! ”.

³⁷Amit nektek mondok, mindenkinek mondom: Legyetek éberek!”

³⁷S amit nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Legyetek éberek!«

³⁷Amit nektek mondok, mindenkinek mondom: virrasszatok!”

³⁷A miket pedig néktek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!

³⁷Amit pedig nektek mondok, azt mindenkinek mondom: virrasszatok!

1.1.3. Szöveg behatárolása

Márk, mielőtt Jézus szenvedés-történetét leírja (Mk 14-15), közli az Úrnak a világ végéről, s Krisztus második eljövételéről szóló beszédét, amit a Mester a tanítványainak mond el az Olajfák hegyén (Mk 13). Ennek a hosszú tanításnak az utolsó egysége az a szakasz, amit az evangélista a virrasztás képével kezd és zár (Mk 13, 33-37). A következőkben pedig már a főtanács ármánykodásáról számol be (Mk 14,1-2). Így tehát az általunk tanulmányozott epizód a Mk 13,33-37. versek között helyezkedik el.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Szinoptikus párhuzamok

Mt 24,42 “Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok.”

Mt 25,13-15 “Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát. Úgy lesz, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült. Összehívta szolgálait, s rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másikkal kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt.”

Lk 12,36-38 “Csípőtök legyen felövezve és égjen a lámpásotok. ³⁶Hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, és megy, hogy kiszolgálja őket. És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkező is így találja őket, boldogok azok a szolgák.”

Lk 12,40 “Legyetek ti is készen, mert olyan órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.”

Lk 19,12-13 “Egy főember – kezdte – messze földre indult, hogy királyságot szerezzen magának, s aztán visszatérjen. Magához hívatta tíz szolgáját, adott nekik tíz minát és így szólt hozzájuk: Kamatoztassátok, míg vissza nem térek.”

Lk 21,36 “Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljétek attól, ami majd bekövetkezik és megállhatatok az Emberfiának színe előtt.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

ApCsel 20,31 “Ezért legyetek éberek, és véssétek jól emlékezetetekbe, hogy három éven át éjjel-nappal szünet nélkül, könnyek között figyelmeztettek benneteket.”

1Kor 16,13 “Vigyázzatok, tartsatok ki állhatatosan a hitben, viselkedjétek bátran, legyetek erősek.”

Ef 6,18b “Legyetek éberek, és imádkozzatok kitartóan az összes szentért”

1Tessz 5,6.10 “Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok.” “aki meghalt értünk, hogy akár élünk, akár meghalunk, vele együtt elnyerjük az életet.”

1Pt 5,8 "Józanok legyetek és vigyázzatok. Ellenségeitek, a sátán, ordító oroslán módjára ott kószál mindenütt, és keresi, kit nyeljen el."

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista hangsúlyozni kívánja, hogy Jézus Krisztus valóban vissza fog egyszer térni, de annak időpontját nem ismerjük. Ez viszont arra kell, hogy ösztönözze az Úr tanítványait, hogy álljanak mindig készen: annak megfelelően éljenek, tevékenykedjenek, amit Jézus, utoljára mondva nekik, rájuk hagyott: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16,15) Tehát Márk szerint az a remény kell, hogy éltesse a keresztényeket, hogy az Úr el fog jönni, ugyanakkor ez figyelmeztetés is arra, hogy az Ő parancsai szerint kell élnünk.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

ἐξαίφνης (ekszájfnesz): 'hirtelen' (Mk 13,36)

A határozó szó először itt jelenik meg az evangéliumokban, s Márk csak itt használja. A kifejezés a természetfeletti valósághoz kapcsolódik: a visszatérő Úrhoz (Mk 13,36), a Jézus születését ünneplő angyalokhoz (Lk 2,13), a Sauld megszólító Úr Jézus szavait megelőző mennyei fényhez (Ap Csel 9,3; 22,6), illetve a gonosz lélek által megszállt fiú kiáltásához (Lk 9,39). Ez a ritka szófordulat tehát arra utal, hogy az a Jézus, aki Betlehemben megszületett, s aki a gonoszt legyőzte, illetve feltámadása után is vezeti tanítványait, egyszer el fog jönni újra, aminek időpontja viszont nem ismeretes. Az ember arra kap sürgető felhívást, hogy ne feledje el a természetfeletti dimenzió valóságát, s élje ennek tudatában földi életét.

γρηγορεῖτε (grégorejte): 'ébernek lenni, ébren lenni, virrasztani' (Mk 13,/34/-35.37)

Ez a kifejezés az evangéliumokban mindig Jézus beszédeiben található meg (Mt 24,42-43; 25,13; 26,38.40-41; Mk 13,34-35.37; 14,34.37-38; Lk 12,37). Vagyis az Úr számára fontos szóról van szó! Márknál, Mátéhoz hasonlóan, Jézus Krisztus második eljövetele kapcsán, illetve a getszemáni epizódban jelenik meg. A kifejezés utolsó újszövetségi előfordulásához pedig egy boldogságmondás kapcsolódik (Jel 16,15). A virrasztó ember jutalma tehát a boldogság! A „γρηγορεῖτε” felszólító mód (imperativus praesens) pedig olyan cselekvési formát jelöl, ami folyamatos, amit mindig tenni kell. A többes szám pedig arra utal, hogy nem csak egy embertől kéri ezt az Úr,

hanem többektől, azaz mindenkitől (vö. Mk 13,37). Vagyis az a virrasztás, amire Jézus hívja a hallgatóit, állandó kell, hogy legyen, s mindenkire vonatkozik.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Szószerinti fordítás

Nem csupán azokhoz szólt, akik éppen hallották, amit mondott, hanem azokhoz is, akik később, de még előttünk élek, aztán hozzánk úgyszintén, és azokhoz is, akik utánunk fognak élni, egészen második eljöveteleig. De vajon mindenki élni fog majd azon a napon, vagy kijelenthető, hogy a halottakhoz is szól az a felszólítás, miszerint virrasztanunk kell, nehogy aludjunk, amikor eljön? Miért mondja hát mindenkinek azt, ami csak azokra vonatkozik, akik éppen akkor majd életben lesznek? Nyilván azért, mert mindenkire vonatkozik, mint már említettem. Mindenki számára akkor jön el ugyanis az a nap, amikor eljön a saját napja, az a nap, amikor ítéletre készen távoznia kell a földről; éppen ezért minden kereszténynek virrasztania kell, hogy ne találja készületlenül az Úr eljövele. Azt fogja készületlenül találni az a nap, aki készületlen lesz saját élete utolsó napján.

Szent Ágoston (ford.: Görföl Tibor)

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Ha egy ember, akiben megbízol, azt mondja neked, hogy vagyond megőrzésére mutat egy igen biztonságos helyet, akkor követni fogod, mégha a sivatagba vezetne is, és nyugodt szívvel odatennéd kincsedet. Itt most nem ember, hanem Isten ajánlja fel ezt a biztonságot. Nem a sivatagban, hanem az égben, mégsem akarod meghallgatni? Ha kincsedet elásod a sivatagban, nem fog megduplázódni, semmiben sem lesz hasznodra, viszont az Úr szavát hallva te azt bölcsen felhasználod, akkor megsokszorozódik, és jutalmad az örök élet lesz. Hány és hány dologra vágysz itt a földön, aminek aztán nem tudsz igazán örülni, ha meg is szerezted magadnak. Példának okáért sok pénzért, kemény munkával palotát építesz életedben, annak gyümölcsét ki fogja élvezni? Te, vagy fiaid, akik már a teljesen elkészült és felépített palotába lépnek be? Ennek vajon örülni fogsz a mennyben? Ezért ne panaszkodj, ha jót teszel és nem jutalmaz meg azonnal az Isten, hiszen földi munkád gyümölcsét sem tudod rögtön élvezni. Épp ezért légy türelemmel, mert akár már itt a földön is megáldhat az Úr jóságodért, de abban biztos lehetsz, hogy az égi javakért való fáradozásodért az örök élet lesz a jutalmad. Jól gondold meg! Nem tudod, mikor kell Isten ítélőszéke elé lépned. Épp ezért gyűjts mindig mennyei javakat, légy éber, hogy annak idején beléphess az örök életre, és élvezhesd annak gyümölcsét, amit az égi javakért itt a földön életedben elvetettél.

Vö.: Aranyházú Szent János, Kommentár Máté evangéliumához 20, 5 s. (Crisostomo Giovanni, *Comment. in Matth.*, 20, 5 s.)

2.1.3. Catena Aureából összefoglalás

Ebben a szakaszban Jézus éberségre inti a hallgatóságát, és azokat is, akik később hallják ezt. Egy Szent Jeromosnak tulajdonított magyarázat szerint Jézus kifejezetten arra szólít fel, hogy vigyázzunk a lelkünkre, még addig, amíg a halál utol nem ér bennünket.

A Tiszteletreméltó Béda a következő hasonlatot úgy magyarázza, hogy az idegenbe készülő ember Jézus, aki elmenetele, vagyis feltámadása után földi jelenlétében itt hagyta szolgálait, vagyis egyházát, és bár elment, vigyázó jelenlétét ma is érezhetjük. Ezt kiegészíthetjük Nagy Szent Gergely homíliájával, ahol azt mondja az egyházatya, hogy az ember, aki szolgálaira bízta házáat Jézus, aki a hívőknek megadta a Szentlélek kegyelmét, és ezzel az erőt a szolgálathoz.

Szent Ágoston pedig kiemeli, hogy Jézus nem csak az ott és akkor jelenlévő hallgatósághoz szólt, hanem a később élő hívőkhöz is, ezért mondja: *„Amit nektek mondok, mindenkinek mondom: Virrasszatok!”*

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

7. Cikkely

„ONNAN JÖN EL ÍTÉLNI ÉLŐKET ÉS HOLTAKAT”

I. Ismét el fog jönni dicsőségében

KRISZTUS MÁR URALKODIK AZ EGYHÁZ ÁLTAL ...

668. „Krisztus meghalt és életre támadt, hogy a holtaknak és élőknek egyaránt Ura legyen” (Róm 14,9). Mennybemenetele azt jelenti, hogy embersége részesedik Isten hatalmában és tekintélyében. Jézus Krisztus az Úr: övé minden hatalom a mennyben és a földön. Ő „fölötte áll minden fejedelemségnek, hatalomnak, erősségnek és uralomnak”, mert az Atya „mindent az ő lábai alá vetett” (Ef 1,20-22). Krisztus a mindenség és a történelem ura (vö. Ef 4,10; 1Kor 5,24.27-28). Benne az ember történelme és az egész teremtés is megtalálja „újraösszefoglalását” (vö. Ef 1,10), transzcendens csúcspontját.

669. Mint Úr Krisztus feje is az Egyháznak, mely az ő Teste (vö. Ef 1,22). A mennybe fölemelkedett és megdicsőült Krisztus, mivel küldetését így teljesíti be teljesen, Egyházában itt marad a földön. A megváltás a forrása annak a tekintélynek, amelyet Krisztus az Egyház fölött a Szentlélek erejével gyakorol (vö. Ef 4,11-13). „Krisztus Országa a misztériumban már jelen van” (LG 3.) az Egyházban, mely „az Ország csírája és kezdete a földön” (LG 5.).

670. A mennybemenetel óta Isten tervének megvalósulása elkezdődött. Már az „utolsó órában” vagyunk (1Jn 2,18 vö. 1Pt 4,7). „Elérkezett tehát már hozzánk az idők vége, és e világ megújítása visszavonhatatlanul elkezdődött, és a jelen világban bizonyos módon elővételeztetik: az Egyház ugyanis már a földön igaz, jóllehet tökéletlen szentséggel ékeskedik.” (LG 48.) Krisztus Országa jelenlétét azon csodálatos jelekkel már mutatja (vö. Mk 16,17-18), melyek kísérik az Egyház által történő hirdetését (vö. Mk 16,20).

... AMÍG ALÁVETTETIK NEKI MINDEN

671. Krisztus országa azonban, mely az Egyházban már jelen van, még nem teljesebben „hatalommal és nagy dicsőséggel” (Lk 21,27 vö. Mt 25,31) azáltal, hogy a Király leszállt a Földre. Az Országot a gonosz hatalmak még támadják (vö. 2Tesz 2,7), jóllehet gyökerében Krisztus húsvétja már legyőzte őket. Amíg minden alá nem vettetik neki (vö. 1Kor 15,28), „amíg nem lesz új ég és új föld, melyekben igazságosság lakik, addig a zarándok Egyház szentségeiben és intézményeiben, melyek ehhez a történelmi időhöz tartoznak, ennek a világnak alakját hordozza, mely elmúlik, és maga is ott él a teremtett dolgok között, melyek mindmáig sóhajtoznak és vajúdnak, és várják Isten fiainak megnyilvánulását” (LG 48.). Ezért imádkoznak a keresztyének, főképpen a szentmisében (vö. 1Kor 11,26), sürgetvén Krisztus visszatérését (vö. 2Pt 3,11-12), mondván: „Jöjj el, Urunk!” (Jel 22,20 vö. 1Kor 16,22).

672. Krisztus mennybemenetele előtt megmondta, hogy még nem jött el az Izrael által várt messiási ország dicsőséges megalapításának ideje (vö. ApCsel 1,6-7), melynek az összes emberek számára meg kell hoznia a próféták szerint (vö. Iz 11,1-9) az igazságosság, a szeretet és a béke végső rendjét. A mostani idő az Úr szerint a Lélek és a tanúságtétel ideje (vö. ApCsel 1,8), de olyan idő is, melyet a közelgő „szorongatás” (vö. 1Kor 7,26) és az Egyházat nem kímélő (vö. 1Pt 4,17) gonosztól való próbatétel határoz meg (vö. Ef 5,16), és bevezeti az utolsó napok harcát (vö. 1Jn 2,18; 4,3; 1Tim 4,1). A várakozás és a virrasztás ideje (vö. Mt 25,1-13; Mk 13,33.37).

KRISZTUS DICSŐSÉGES ELJÖVETELE, IZRAEL REMÉNYE

673. A mennybemenetel óta Krisztus dicsőséges eljövetele a küszöbön áll (vö. Jel 22,20), de „nem ránk tartozik ismerni az időket és a pillanatokat, melyeket az Atya a maga hatalmában elhatározott” (ApCsel 1,7). Ez az eszkatologikus esemény bármely pillanatban beteljesedhet (vö. Mt 24,44; 1Tesz 5,2), jóllehet mind az eseményt, mind az azt megelőző végső megpróbáltatást valami „késlelteti” (vö. 2Tesz 2,3-12).

674. A Messiás dicsőséges eljövetele a történelem bármely pillanatában attól függ (vö. Róm 11,31), hogy elismeri-e őt „egész Izrael” (vö. Róm 11,26; Mt 23,39), melynek egy része megátalkodott (vö. Róm 11,25) a „hitetlenségben” (Róm 11,20) Jézussal kapcsolatban. Szent Péter mondja pünkösöd után a jeruzsálemi zsidóknak: „Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltsenek bűneitek, hogy eljőjön az Úr színe előtt a megbékélés ideje, és Isten elküldje őt, aki számotokra Krisztussá rendeltetett, Jézust, akit az égnek kellett befogadnia egészen a nagy megújulás napjáig, amit Isten megmondott szent prófétái ajka által” (ApCsel 3,19-21). És Pál visszhangozza: „Ha már elvetésük megbékélése a világnak, mi más lesz a fölvételük, mint élet a halálból” (Róm 11,15). A zsidók összességének belépése (vö. Róm 11,12) a messiási üdvösségbe az összes pogányok után (vö. Róm 11,25; Lk 21,24) valósítja meg Isten népe számára „Krisztus teljességét” (Ef 4,13), amelyben „Isten lesz minden mindenben” (1Kor 15,28).

AZ EGYHÁZ UTOLSÓ PRÓBATÉTELE

675. Krisztus eljövetele előtt az Egyháznak át kell mennie egy utolsó próbatételen, mely sokak hitét meg fogja ingatni (vö. Lk 18,8; Mt 24,12). Az üldözés, mely kíséri az Egyház földi zarándokútját (vö. Lk 21,12; Jn 15,19-20), fölfedi a „gonoszság misztériumát” egy vallási megtévesztés formájában, mely az embereknek problémáik látszólagos megoldását kínálja föl cserében azért, hogy elpártolnak az igazságtól. A legnagyobb vallási megtévesztés az Antikrisztusé, azaz egy ál-messianizmusé, amelyben az ember önmagát dicsóítja Isten és az Ő testben eljött Messiása helyett (vö. 2Tesz 2,4-12; 1Tesz 5,2-3; 2Jn 7; 1Jn 2,18.22).

676. Ez az antikrisztusi megtevesztés a világban mindannyiszor föltűnik, amikor a messiási reménységet a történelemben akarják beteljesíteni, ami csak a történelmen túl, az eszkatologikus ítélet által teljesezhet be; az Egyház az eljövendő ország ezen meghamisítását „millenarizmusnak” nevezett enyhébb formájában is (vö. Szent Officium: Decretum de millenarismo /1944. VII. 19./: DS 3839), és főként a „belsőleg romlott” szekularizált messianizmus politikai formájában elutasította (vö. XI. Pius: Divini Redemptoris enciklika, 1937. III. 19-én: AAS 29 /1973/, 65-106; GS 20-21.).

677. Az Egyház az Ország dicsőségébe csak ezen utolsó Húsvéton át léphet be, melyben követi Urát halálában és föltámadásában (vö. Jel 19,1-9). Az Ország tehát nem az Egyház történelmi diadala által fog beteljesedni (vö. Jel 13,8) állandóan növekvő fejlődés útján, hanem Istennek a gonosz utolsó támadása fölötti győzelme által (vö. Jel 20,7-10), melynek következtében Menyasszonya alá fog szállni a mennyből (vö. Jel 21,2-4). Istennek a gonosz fölforgatása fölötti győzelme az Utolsó Ítélet formáját fogja öltetni (vö. Jel 20,12) e mulandó világ végső, kozmikus összeomlása után (vö. 2Pt 3,12-13).

„Jöjj el, Urunk, Jézus!”

V. Az örök élet szentségei

1130. Az Egyház ünnepli az ő Urának misztériumát, „amíg el nem jön” (1Kor 11,26) és „Isten lesz minden mindenben” (1Kor 15,28). Az apostoli kortól kezdve a liturgia a Lélek sóhajtozásában végső célja felé irányul az Egyházban: „Marana tha!” (1Kor 16,22). A liturgia Jézus vágyában vesz részt: „Vágyva vágytam rá, hogy ezt a húsvéti vacsorát elköltsem veletek (...), míg be nem teljesezik az Isten országában” (Lk 22,15-16). Krisztus szentségeiben az Egyház már most befogadja örökségének foglalóját, és már most részese az örök életnek, miközben „várja a boldog reményt, és a nagy Istennek és Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljövetelét” (Tit 2,13). „A Lélek és a Menyasszony hív: jöjj el! (...) Jöjj el, Uram Jézus!” (Jel 22,17-20)

Szent Tamás így foglalja össze a szentségi jel különböző jelentéseit: „A szentség tehát emlékeztető jele annak, ami történt, tudniillik Krisztus szenvedésének; utalás arra, amit Krisztus szenvedése számunkra megvalósított, tudniillik a kegyelmet; előre mutató jel is, tudniillik hirdeti az eljövendő dicsőséget”. (Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae III, 60, 3.)

1403. Az utolsó vacsorán maga az Úr irányította tanítványai figyelmét a húsvétnak az Isten országában történő beteljesedésére: „Mondom nektek: mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában” (Mt 26,29). Valahányszor az Egyház az Eucharisziát ünnepli, emlékezik erre az ígéretre, és tekintetét arra irányítja, „aki eljön” (Jel 1,4). Imádságában hívja az ő eljövetelét: „Marana tha!” (1Kor 16,22), „Jöjj el, Uram Jézus!” (Jel 22,20). „Jöjjön el a te kegyelmed, és múljék el e világ!” (Didakhé 10,6: SC 248, 180 /Funk: Patres Apostolici 1, 24/)

2817. Ez a „Marana tha” kérés a Lélek és a Menyasszony kiáltása: „Jöjj el, Úr Jézus!”

„Ha nem is állna ott az imádság elején az ország eljövetelének kérése, a későbbiek során kimondanánk, mert reményünk tárgya felé sietünk. Az oltár alatt türelmetlenül kiáltják a vértanú lelkek az Úrnak: »Meddig nem állsz bosszút vérünkért, Urunk, a föld lakóin?« (Jel 6,10). A világ végén ugyanis megtörténik a bosszúállás értük. Sőt, amilyen gyorsan lehet, Urunk, jöjjön el a te országod!” (Tertullianus: De oratione 5, 2, 4: CCL 1, 260 /PL 1, 1261-62/)

Annak elismerése, hogy valamennyien bűnösök vagyunk

827. „Amíg Krisztus »szent, ártatlan, szeplőtelen«, bűnt nem ismert, és csak azért jött, hogy a nép bűneit kiengesztelje, addig a bűnösöket is magában foglaló Egyház egyszerre szent és mindig tisztulásra szorul,

ezért szüntelenül a bűnbánat és a megújulás útját járja.” (LG 8; Unitatis reintegratio határozat, 3, 6.) Az Egyház minden tagjának, a fölszentelt szolgákat is beleértve, meg kell vallaniuk, hogy bűnösök (vö. 1Jn 1,8-10). A bűn konkolya az idők végezetéig mindnyájukban növekszik az evangélium jó búzája között (vö. Mt 13,24-30). Az Egyház tehát összegyűjti azokat, akiket megragadott Krisztus üdvössége, de még a megszentelődés útján vannak:

Az Egyház „tehát szent, jóllehet tagjai között vannak bűnösök is; mert nincs más élete, mint a kegyelemé; ha ezzel táplálkoznak, tagjai megszentelődnek, ha eltávolodnak tőle, bűnöket és a lélek szennyét vonják magukra, amik akadályozzák az Egyház szentségének sugárzását. Ezért az Egyház szenved és bűnbánatot tart ezekért az ártalmakért, és hatalma van arra, hogy Krisztus vérével és a Szentlélek ajándékával gyermekeit kiszabadítsa belőlük.” (VI. Pál pápa: Sollemnis Professio fidei 19: AAS 60 /1968/, 440.)

1431. A belső bűnbánat az egész élet gyökeresen új iránya, visszafordulás teljes szívből Istenhez, a bűn elhagyása, elfordulás a rossztól, elkövetett gonosz cselekedeteink megtagadása. Ugyanakkor magában foglalja a vágyat és az elhatározást az élet megváltoztatására, reménykedve az isteni irgalmasságban és bízva az ő kegyelmének segítségével. A szív e megtérését üdvös fájdalom és szomorúság kíséri, melyet az egyházatyák animi cruciatus-nak, a 'lélek gyötrelmének' és compunctio cordis-nak, a 'szív bánkódásának' neveznek. (vö. Trienti Zsinat, 14. sessio: Doctrina de sacramento paenitentiae, 4: DS 1676-78; uaz, Canones de paenitentia, 5. kánon: DS 1705; Római Katekizmus, 2, 5, 4: Kiad. P. Rodriguez /Vatikán-Pamplona, 1989/ 289.) „BOCSÁSD MEG A MI VÉTKEINKET”...

2839. Merész bizalommal kezdünk imádkozni a mi Atyánkhoz. Kérve tőle, hogy szenteltessék meg az ő neve, azt kértük, hogy egyre inkább megszentelődjünk. Jóllehet magunkra öltöttük a keresztségi ruhát, utána is vétkezünk és elfordulunk Istentől. Most ebben az új kérésben hozzá fordulunk, mint a tékozló fiú (vö. Lk 15,11-32), és bűnösnek valljuk magunkat előtte, mint a vámos (vö. Lk 18,13). Kérésünk „gyónással” kezdődik, mellyel egyszerre valljuk meg nyomorúságunkat és az ő irgalmasságát. Erős a reményünk, mert az ő Fiában „van megváltásunk és bűneink bocsánata” (Kol 1,14). Megbocsátásának hatékony és biztos jelét Egyházának szentségeiben találjuk meg (vö. Mt 26,28; Jn 20,23).

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai evangélium (Mk 13, 33-37) középpontjában a virrasztásra és állandó készenlétre való buzdítás áll. Az előre nem kiszámítható időpontban visszatérő ház uráról szóló példabeszédhez kapcsolható a kezdő könyörgés kifejezése: „hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé” – a liturgia itt párhuzamba állítja a karácsonyi megtestesülés ünnepére való várakozást a parúziával, az evangéliumban Jézus ugyanis ez utóbbiról beszél. Itt megemlítendő, hogy a liturgikus szövegek adventben ezzel a párhuzamba állítással kissé össze is mossák a megtestesülést és a parúziát. Bizonyára azért, hogy így az adventi várakozási idő önvizsgálati, bűnbánati jellegét erősítse és hangsúlyozza az állandó készenlét fontosságát.

Az olvasmány (Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 1. 2b. 3-8) az Úr érkezésére való várakozás, vágyakozás motívumával kapcsolható az evangéliumhoz: „Ó, bárcsak széttépnéd az egeket és leszálnál!” (Iz 63, 19). A válaszos zsoltár (Zsolt 79, 2ac és 3b. 15–16. 18–19) szintén hasonló váagnak ad hangot – itt az Úr érkezése szorosan összekapcsolódik a szabadítással: „ragyogtasd ránk arcodat, és szabadok leszünk”; „jőjj, hogy megszabadíts minket!”; „fordulj hozzánk, tekints le az égből, lásd, és látogasd meg ezt a szőlőt!”. A szentlecke (1 Kor 1, 3-9) Krisztus eljövételére

való várakozásról szól, mégpedig a parúziavárásról: „Így semmi kegyelmet sem nélkülöztök, amíg Urunk, Jézus Krisztus megjelenését várjátok. Ő mindvégig megerősít titeket, hogy feddhetetlenek legyetek Urunk, Jézus Krisztus napján” – ahogyan korábban említésre került, a liturgia szövege ezt kapcsolja az adventi várakozás időszakához.

Az egyetemes könyörgéseket is a várakozás és a készenlét motívuma jellemzi, amint ez az evangéliumi példázatban is megjelent. „Testvéreim, a várakozás fogékonyá teszi a lelket”, hangzik a papi bevezető. Az állandó készenlétért imádkozik az első könyörgés, ismét a parúzia viszonylatában: „Add, Urunk, hogy második eljöveteledet várva, mindig készek legyünk megújulni igazságban és szeretetben!”. Hasonlóképp a második: „Add, Urunk, hogy Egyházad tiszta és feddhetetlen legyen, amikor újra eljössz!”.

Az I. adventi prefáció is ezt a gondolatmenetet folytatja: „[Krisztus] megnyitotta számunkra az örök üdvösség útját: hogy amikor dicsőséges fényben újra eljön – látható valóságban nyerjük el, amit most ígéréteiben bízva várunk”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek:

Várj és ne félj – Wait for the Lord

legato

The image shows a musical score for a guitar piece. It consists of two staves: a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The piece is marked 'legato' and starts with a piano (*p*) dynamic, which then changes to mezzo-forte (*mf*). The melody is written in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. The lyrics are written below the treble staff.

Várj és ne félj, az Úr jön már. Várj és ne félj: hű szív - vel várj!

Wait for the Lord, whose day is near.
Wait for the Lord: keep watch take heart!

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Virrassz még

<https://www.youtube.com/watch?v=yo9C-UiCL6s>

Kotta:

dm gm dm gm

Virrassz még és imádkozz még,

dm F dm A4 A

Jézussal ébren, virrassz az éjben!

Jó az Úrban bizakodni

<https://www.youtube.com/watch?v=drYGMsx6mcs>

Kotta:

dm A dm F

Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr!

gm F dm B dm Remélj, és bízz benne, jó az Úr!

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Ne félj, ne aggódj

<https://www.youtube.com/watch?v=LPyF7Urq58>

Kotta:

am dm

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj,

F dm E am

Ha tiéd Isten tiéd már minden!

am dm

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj:

F dm E am

Elég Ő néked!

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Jézus életem, erőm, békém

<https://www.youtube.com/watch?v=ELywC91HWrl>

Kotta:

F B

Jézus életem, erőm, békém,

F B Jézus társam, örömöm.

B A dm

Benned bízom, Te vagy az Úr,

F B

Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.

am dm B F

Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.

„Az idegenbe induló ember is, amikor otthagyja házáat, szolgálóira bízva mindenét, és mindegyiknek kijelöli a maga feladatát” (Mk 13,34)

Rád bízom

<https://www.youtube.com/watch?v=EaPxyZT4jEI>

Kotta forrása: <http://aszlek.uw.hu/data/albums/pdf/S147.pdf>

E A

Rád bízom, Rád bízom,

E H7 A H7

A fényes napokat Rád bízom.

E A

Rád bízom, Rád bízom,

E H7 E

A nehéz napokat is.

E A E

Sorsom legyen a Te kezében,

E Cism H7

Biztos helye van a féltő szívedben,

E

Ezért hát Rád bízom, ...

Nem félek, nem félek,

Ha volna mitől is, nem félek.

Nem félek, nem félek,

De kérem az erődöt.

Támaszt keresek az erődben,

Vigaszt a szomorú, nehéz időkben,

Ha lesznek, nem félek...

Reménység, reménység,

A holnap felől is reménység.

Reménység, reménység,

Megtart, ha jön a kétség.

Fény lesz ott, ahol ma sötétség,

Élet ott, ahol ma reménytelenség,

Ezért hát reménység...

Dicsérünk, dicsérünk,

Mi Téged Jézusunk dicsérünk!

Dicsérünk, dicsérünk,

És áldunk alleluja!

Jézus Te vagy a mi Királyunk,

Téged leborulva szívből imádunk,

Örökké dicsérünk...

2.4.Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„Az idegenbe induló ember is, amikor otthagyja házáat, szolgálóira bízva mindenét, és mindegyiknek kijelöli a maga feladatát” (Mk 13,34)

Monic Wilder: Advent

Karácsony előtt négy héttel egy angyal érkezik a Földre. Égkék ruhában jár-kele az emberek között, de azok annyira el vannak foglalva az ünnepek előtti készülődéssel, hogy észre sem veszik. A vásárlási láz – szebbet, nagyobb, drágábbat, a pénztárgépek kattogása, a reklámok harsogó zaja elnyomja az angyal szavait, a szupermarketek tarka tömege elrejtí törékeny alakját. Minden csillog-villog, zenél, követel: vegyél még, még, még... Színes-fényes papírba rejtik az ajándékaikat, lelkük sivárságát. Pedig csupán egy gyertya fénye s egy kis csend elég lenne ahhoz, hogy az angyal a vendégük lehessen.

Karácsony előtt három héttel egy másik angyal érkezik. Feladata, hogy aranyszáלבól szótt kosarát telepakolja ajándékokkal, s felvigye a mennybe. A kosár azonban nagyon törékeny; a rengeteg összevásárolt játék, ékszer, parfüm, plazma-tv súlya összeroppantaná. Az angyal nem is ilyen ajándék után kutat. Türelmesen, embertől emberig haladva keresi azt, ami súlytalan, végtelen, nem kerül semmibe, mégis mindennél többet ér. Az angyal a szeretet apró morzsáival tölti meg a kosarat.

Karácsony előtt két héttel újabb angyal látogat a Földre. Végigjár minden házat, minden otthont, néhol elidőzik néhány percre, máshonnan szinte menekül. Tágas tereken sétál, kivilágított parkokban üldögél, figyeli a beszélgető, egymásra mosolygó embereket. A hidegtől kipirosodott ujjak kulcsolódnak a forralt boros poharakra, gyerekek hancúroznak a frissen esett hóban, félrebillent fejű hóember álldogál egy terebélyes fenyőfa oltalmában.

Az angyal örömét leli a látottakban, meg-megériinti az embereket, s azok szívébe békesség, szemükbe ragyogás költözik. A várakozás ünneppé varázsolja a hétköznapjaikat.

Egy héttel karácsony előtt angyalok serege érkezik, elhosszák a dalt, a zenét, a táncot. A várakozás lassan véget ér, a megbocsátás egymásba kulcsolja az emberek kezét. Embereket, akik nem felejtették el várni az angyalokat, akik nem felejtettek el hinni a csodában, akiknek a karácsony nemcsak a díszes fenyőfát, a finom ételeket, az ajándékokat jelenti, hanem a több mint két évezredes titkot is.

Ők azok, akik a szent éjjelen fürkészve figyelik az eget, s a csillagok fénye a mennybe vitt szeretetet sziporkázza vissza rájuk.

Forrás: http://szeretetunnepe.blog.hu/2009/12/02/a_masodik_mese

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Aranyosi Ervin: Advent – első gyertya

Advent első vasárnapján
felgyullad egy gyertya fénye.

Melegítse át szívedet,
legyen fénylő eredménye.

Kezdődik a csodavárás,
ahogy egykor Jézust várták:
szeretettel, bizalommal,
a tűz lángját körül állták.

A megváltó tiszta fényt hoz,
szeretetet, ami életet.

Felemel a puszta földről,
Isten fiává fogad téged.

Szeretettel tárd ki lelked,
öleld át a nagyvilágot,
kívánd azt, hogy minden ember
itt a Földön, legyen áldott!

Forrás: <http://versek.aranyosiervin.com/tag/advent/>

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Kis István Mihály - Gyertyagyújtás idején

Közeledik szent karácsony ünnepe,
örömteli a gyermekek élete.

A kis Jézus a szívünkbe érkezik,
várja Őt, ki szeretetre éheznek.

/: Mind várjuk Őt, akik itt vagyunk,
Néki szól ma ez a kis dalunk.

Gyertyát gyújtunk advent idején,
szívünkben él szeretet, remény. : /

Édesanya, édesapa, jöjjetek!
Töltsük együtt az adventi ünnepet.
Szeretetünk összeforrva lángra gyúl,
kiúzi az aggodalmat, hogyha dúl.

/: Mind várjuk Őt, akik itt vagyunk,
Néki szól ma ez a kis dalunk.
Gyertyát gyújtunk advent idején,
szívünkben él szeretet, remény. : /

Az adventi koszorúban gyertyafény
vígán táncol szeretetünk friss ölén.
Hazafelé, hogyha visszagondolunk,
emlékezünk, merre is van szent honunk,

/: Mind várjuk Őt, akik itt vagyunk,
Néki szól ma ez a kis dalunk.
Gyertyát gyújtunk advent idején,
szívünkben él szeretet, remény. : /

Édesanya, édesapa, itt vagyok,
a gyermeki vágyaim ma oly nagyok!
Együtt lenni nap nap után véletek,
s énekelni együtt ezt az éneket:

/: Mind várjuk Őt, akik itt vagyunk,
Néki szól ma ez a kis dalunk.
Gyertyát gyújtunk advent idején,
szívünkben él szeretet, remény. : /

Forrás: <https://www.poet.hu/vers/219218>

„Az idegenbe induló ember is, amikor otthagyja házát, szolgálaira bízva mindenét, és mindegyiknek kijelöli a maga feladatát” (Mk 13,34)

Dora Rappard - Szolgálat az éjszakában
Zsoltárok 134:1

Kik az éj csendjében
virrasztva fenn
tűnődtek, az álom mért kerül el:
ne keseregjeteK,
mert meglehet,
hogy az Úr szent szolgálatra nevel.
Hisz egész napon át
sok imádság,
könyörgés ostromolja az eget.
Kérők, imádkozók,
hálát adók
serege nappal hatalmas sereg.
De ha leszáll az éj,
s az álom mély,
csak itt-ott virraszt árván valaki.
Szolgálatra, lehet,
e sereget
maga az Isten választotta ki.
„Dicsérje szent nevét
– hangzik felénk – ,
ki éjszaka Isten házában áll!“
A világ elpihent.
Sötét van, csend.
De az imádság füstje égre száll.
S ha az éj csendjében
e szent helyen
Isten előtt szívetek meghajol,
Ő beszél veletek,
figyeljeteK:
„Szólj hozzám, Uram! Szolgád hallja jól!“
Ha Jézus vére főd,
ha Ő betölt,
s jelenléte áthatja szívetek:
mert mély a csend,

sok titkot kijelent,
mit nap zajában nem értettetek.
S emelve kezetek,
csak vigyetek
sokakat Jézushoz, azt várja Ő.
Nevük mondjátok el!
Ő majd felel.
Nála az áldás, nála az erő!
Járjon be lelketek
sok – sok helyet,
s kit Isten ott reátok bízhatott,
mindnél időzzetek
egy keveset!
Testvéri terheket hordozzatok!
S ahol beteg pihen,
halk-szelíden
lengje körül imádság-illatár!
Erősítse meg azt,
vigyen vigaszt
annak, ki halál árnyékában jár!
Tovább! Mindig tovább!
Világosság,
sötétség küzd egymással szüntelen,
s nem egy bátor vitéz
ereje vész.
Támasza buzgó imátok legyen!
Ti hátvéd legyetek!
És kérjetek
küzdelméhez fegyverzetet, erőt!
Így abban is lehet részetek,
ha Isten győzni segítheti őt.
Részvétellel kérjetek,
ki tévelyeg
hitetlenül, hamis ösvényeken,
annak is égi fényt:
hívja szegényt
a kereszthez! Ott várja kegyelem!
Így könyörögjetek!
És fejetek
Jézus ölén ha megpihenhetett,
az álom is leszáll.

Alhattok már,
mint gondtalan, boldog kis gyermekek.

S ha mégse... bízzatok!

Hisz Uratok

együtt virraszt az éjben veletek.

Éji szolgálat ez.

Jutalma lesz.

Gyümölcsöt terem és győzelmeket!

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/virrasztas/>

Kép forrása: http://media02.radiovaticana.va/photo/2015/10/03/ANSA879962_Articolo.jpg

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Adventi gyertyagyújtás

Közösségi alkalmunkat nyitottá tehetjük a családjaink számára is. Hívjuk meg a közösségünkbe párunkat, házastársunkat, gyermekünket is. Ünnepeljük és várjuk az Úr eljövetelét együtt! Ehhez forgatókönyv: www.plebania.net/img/hittanterem/281/0_Advgyertya.doc

Adventi gyertyaláng

Gyűjtsunk meg egy nagy fehér gyertyát Isten jelenlétének jegyében, és énekeljünk el közösen egy, a csoport által választott Adventi éneket. Választhatunk a mostani Vasárnaphoz javasolt gitáros énekek közül is. Amint úgy érezzük, hogy a jelenlévőknek sikerült ráhangolódniuk az énekekre, kérjük meg a tagokat, hogy csukják be a szemüket, és ha a vezető valamelyiküket megérinti, akkor csukott szemmel kövesse őt. A vezető egy általa előre kitalált szimbólumot formálva állítsa fel a résztvevőket. Ez lehet galamb; szív; kereszt; gyertya. Bármilyen, ami az ünnephez kötődik. Ezalatt folytatódjanak az énekek és senki se nyissa ki a szemét.

Legyen egészen sötét a teremben. Ha mindenki a helyére került, a résztvevők nyissák ki a szemüket. Mindenki kapjon a kezébe egy teamécsest. A vezető válassza ki az égő fehér gyertyához legközelebb álló résztvevőt. A nagy fehér gyertyáról gyűjtsa meg a résztvevő mécsesét és úgy nyújtsa át neki, hogy elmond hozzá egy adventi jókívánságot. A mondat kezdődhet így: „Az kívánom neked az idej Adventre, hogy...”. Miután átadta az égő mécsesét, a résztvevő vigye tovább a kapott lángot, és ugyancsak egy adventi jókívánság mellett gyűjtsa meg a hozzá legközelebb álló társa teamécsest a sajátjáról – ezzel továbbadva Jézus szeretetlángját. Miután mindenkinek sikerült meggyújtania a társa mécsesét és a vezető is kapott egy égő teamécsest, hagyjuk a helyünkön a gyertyákat és üljük körül az élénk táruló képet.

Beszélgessünk:

- Milyen érzések vannak bennünk a játék után?
- Mi lehetett a játék értelme?

- Milyen várakozással tekintünk az idei Adventre?
- Mit szeretnénk másként csinálni, és mit szeretnénk megtartani az eddigi adventi szokásainkból?

2-3 fős kiscsoportos beszélgetés

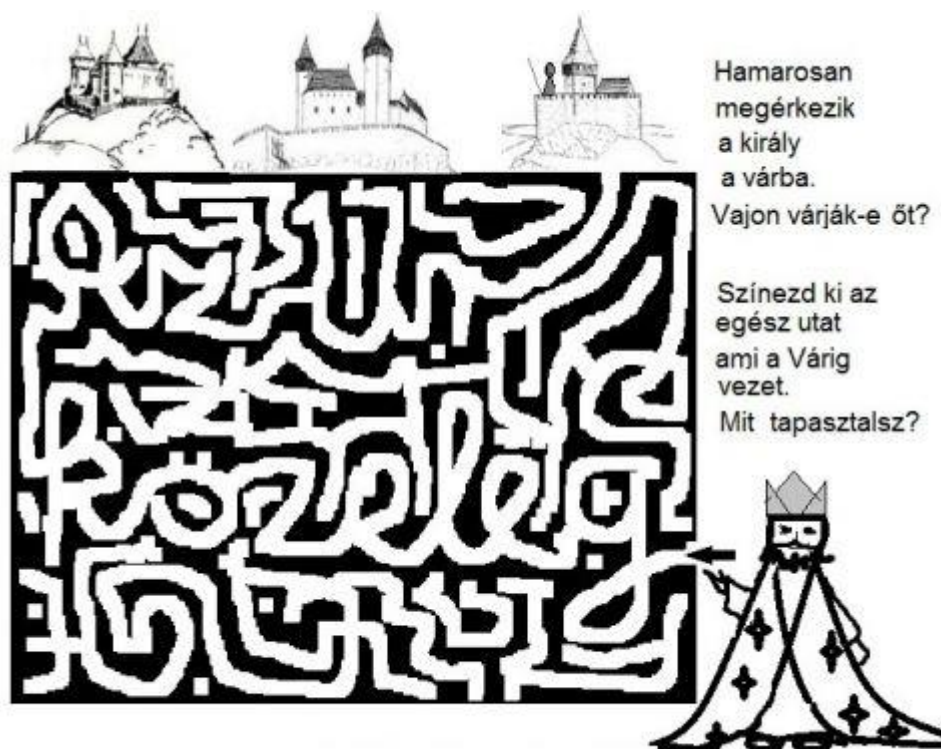
- Hogyan igyekszem előkészíteni magamat az Úr Jézus eljövételére? Egyáltalán várom-e Őt?
- Vajon mit bízott rám az Úr? Mi mindennel ruházott fel?
- Hogyan reagálnék, ha holnap jelenne meg előttem? Mit mondanék vagy tennék először?
- Min változtatnék az életemben, ha tudnám, hogy holnap érkezik el Jézus második eljövetele?
- Mit szeretnék karácsonyig az Úr Jézusnak ajándékozni?

Közösségi alkalmunkat imádsággal és énekkel zárjuk.

További énekajánlás: Jézus, megígérted azt...; Jézus, te közénk eljöttél...; Hordozd a gyertyát...; Szeretet áradjon köztünk...; A szeretet himnusza...; stb.

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Templomi feladvány „B” év Advent 1. Vasárnapja

Forrás: <http://rajzosevangeliium.hupont.hu/13/advent-1>

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

A kódtábla segítségével fejtsd meg a rejtvényt, hogy megtudd, mit üzen Neked Jézus ezen a Vasárnapon!

A KÓD A táblázat segítségével fejtsd meg az alábbi felszólítást!

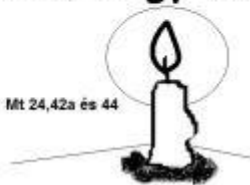
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
A	Á	B	C	CS	D	E	É	F	G	GY	H	I	Í	J	K	L	LY	M	N	NY
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
O	Ó	Ö	Ő	P	Q	R	S	SZ	T	TY	U	Ú	Ü	Ű	V	W	X	Y	Z	ZS

és álljatok

37 13 28 28 1 29 29 41 1 31 22 16

16 8 30 7 20 , * mert nem tudjátok, hogy az

7 19 3 7 28 9 13 1 mikor érkezik. Mt 24,42a és 44

Forrás: <http://rajzosevangeliium.hupont.hu/13/advent-1>

„Vigyázzatok és virrasszatok! Nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,33)

Adventre készülünk

Amikor vendéget várunk, általában igyekszünk kicsinosítani a házunkat és önmagunkat is. Ugye már Te is tudod, hogy Adventben Jézus eljövetelére várakozunk? Nincs is szebb felkészülés annál, mint ha egy olyan házba érkehet, amelynek falait csupa jócselekedet tartja össze! Éppen ezért készíts adventi jócselekedet betlehemet Jézusnak, hogy méltó vendégségben részesülhessen Nálad!

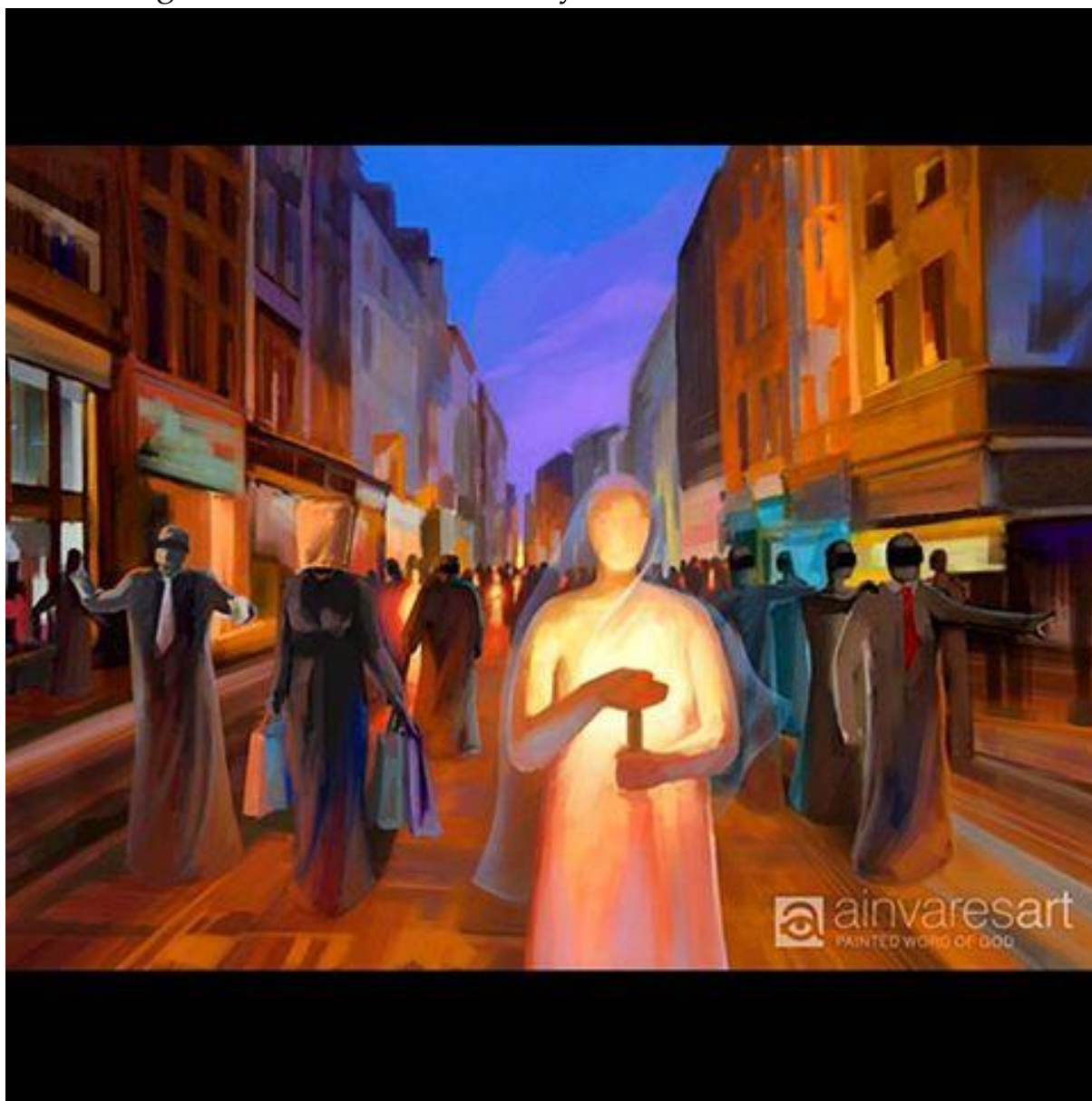
Mindennapra írd be egy *nevet*, akire; - vagy egy *jócselekedetet*, - amire különösen is figyelni fogsz az adott napon. Pl. Advent 1. vasárnapján a pap bácsinak segíték fegyelmezni a ministránsokat; vagy vállalok egy templomi szolgálatot. Hétfőn előre engedem a lányokat az ajtón, a fiúknak pedig illedelmesen fogok köszönni. Kedden a legjobb barátomnak fogok valamivel kedveskedni! stb.

A tetőt Neked kell elrendezned. Advent 4. Vasárnapjához képest hány napot kell még várni Karácsonyig? Húzz be annyi vonalat, ahányat még aludnod kell az Úr Jézus születésnapjáig. Ezeket a napokat se felejtse el jócselekedettel megtölteni, hiszen már nagyon közel van Jézus születésnapja.

		Advent 4. Vasárnapja			Karácsony napja		
		Urunk születése					
		Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
Advent 3. Vasárnapja							
Advent 2. Vasárnapja							
Advent 1. Vasárnapja							

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Ain Vares: Lábam előtt mécses a te igéd...

(http://www.pictame.com/user/ainvaresart/227904295/1057373524936827421_227904295)

Ain Vares kortárs keresztény művész. 1966-ban született Kuressaare-ben, Észtországban, jelenleg is itt él. 1985-ben végzett a Tartu Művészeti Iskolában, s rögtön meg is rendezte első kiállítását – portrékból, tájképekből és egyéb természeti témájú festményekből. Később gyakran részt vett a Saaremaa művészeti klub által rendezett kiállításokon is, valamint egyéni kiállításokat is rendezett Finnországban és Észtországban. 1993-ban fordult Isten felé, s azóta alkot szakrális témákban. Életcéljának tekinti Isten Igéjének megfestését, ezzel inspirálva az embereket, hogy elgondolkodjanak lelki kérdéseken. Képeivel Isten végtelen szeretetét és megváltó akaratát kívánja tolmácsolni.

A művész honlapja: <http://www.ainvaresart.com/>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Éber vagyok-e a szeretetben, az evangélium hirdetésében?

-

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten,
önts híveid szívébe szent elhatározást,
hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé,
ő pedig egykor jobbjára állítson minket országában,
és mindnyájan együtt örvendjünk
a boldog örökkévalóságban.
Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek,
küldd el Szentlelkedet, hogy virrasztani tudjak
a szeretet gyakorlásában és az igehirdetésben.
S add, hogy az Úr ebben a tevékenységben találjon engem is! Amen.

Nyúl Viktor

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

„Csendesülj el az Úrban és várd őt.” (Zsolt 37,7) –

kép forrása: <https://inhisw.wordpress.com/2013/05/20/psalm-377-waiting-patiently/>

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az Úr eljön!

-

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Gyakran gondoljak arra, hogy nem itt a földi életben kell véglegesen „berendezkednem”, hiszen a végső cél a mennyország.

-